

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Sieradzu w sprawie z powództwa E. R. - (...) w Z. przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T., o zapłatę kwoty 34.017,27 zł, utrzymał w całości w mocy nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Sieradzu w postępowaniu nakazowym w dniu 2 czerwca 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt V GNc 718/14; zasądził od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. na rzecz powoda E. R. - (...) w Z. kwotę 132,00 złote tytułem zwrotu uiszczonych w sprawie wydatków oraz nakazał pobrać od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Sieradzu kwotę 80,00 złotych tytułem zwrotu wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Sieradzu. Powyższe orzeczenie Sąd I instancji oparł na następujących ustaleniach faktycznych: w pozwie z dnia 20 maja 2014 r. powód E. R. - (...) w Z. domagał się od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. - w ramach postępowania nakazowego - zapłaty kwoty 34.014,27 zł z ustawowymi odsetkami: od kwoty 5.959,00 zł od dnia 3 listopada 2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 21.094,50 zł od dnia 6 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 5.338,20 zł od dnia 29 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.622,27 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty jak również zasądzenia kosztów postępowania. Dochodzona suma stanowiła czynsz najmu z tytułu korzystania przez stronę pozwaną ze sprzętu E. R. (koparko ładowarki) wraz z jego operatorem przy wykonywaniu prac ziemnych (kwota 32.392,00 zł) jak również należność z tytułu odsetek za opóźnienie w nieterminowym uregulowaniu części kwoty tego czynszu (należność w wysokości 1.622,27 zł). Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 2 czerwca 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt V GNc 718/14 Sąd Rejonowy w Sieradzu uwzględnił żądanie E. R.. Pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. wniósł zarzuty od rozstrzygnięcia sądownego z dnia 2 czerwca 2014 r. domagając się oddalenia powództwa w całości. W złożonym środku zaskarżenia pozwany wskazał, iż - wobec zawarcia z E. R. ugody pozasądowej, w treści której strony ustaliły wysokość zadłużenia (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. na poziomie kwoty 40.000,00 zł oraz przy uwzględnieniu wpłat dokonanych przez pozwanego po zawarciu tego porozumienia w łącznej wysokości 20.000,00 zł - powód nie może dochodzić większej sumy aniżeli 20.000,00 zł zaś wszelkie roszczenia powyżej tej należności powinny zostać oddalone. Niezależnie od tego pozwany podniósł, że - stanowiące podstawę ustalenia wysokości czynszu należnego E. R. - raporty pracy sprzętu zostały sporządzone w sposób nieprawidłowy gdyż nie zostały one zaakceptowane przez osoby uprawnione do dokonywania tych czynności w imieniu strony pozwanej. W odniesieniu do żądania zapłaty należności z tytułu odsetek za opóźnienie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. wskazał, iż jest ono nieuzasadnione z tej przyczyny, że strony procesu w zawartej umowie przewidziały uprawnienie E. R. do zapłaty tego rodzaju świadczenia tylko w przypadku kwalifikowanego opóźnienia strony pozwanej w spełnieniu świadczenia, tj. zwłoki zaś w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie sposób mówić, iż strona pozwana ponosi odpowiedzialność za brak terminowej płatności należności - w ocenie pozwanego u podstaw zaniechania zapłaty w umówionym terminie legło bowiem nieprawidłowe wystawienie dokumentów rozliczeniowych przez E. R. wskutek błędnego określenia dni, w których strona pozwana miała korzystać ze sprzętu należącego do jej kontrahenta. W dniu 1 sierpnia 2012 r. pomiędzy E. R. - (...) (...) w Z. a (...) Spółka Jawna (...) w T. zawarta została umowa, na podstawie której strona powodowa zobowiązała się do określonego w jej treści świadczenia na rzecz swego kontrahenta polegającego na umożliwieniu mu korzystania ze sprzętu (koparko - ładowarki) wraz z operatorem. Strony zawartego kontraktu ustaliły wysokość wynagrodzenia (czynszu najmu) należnego E. R. na poziomie kwoty 65,00 zł (netto) za godzinę pracy. Płatność tej należności miała następować w oparciu o faktury wystawiane przez powoda na koniec każdego miesiąca (w ostatnim roboczym dniu miesiąca) na podstawie miesięcznego rozliczenia czasu pracy sprzętu ustalonego przy uwzględnieniu - podpisanych przez strony - raportów pracy koparko - ładowarki. (...) Spółka Jawna (...) w T. zobowiązał się do zapłaty wynagrodzenia E. R. w terminie 30. dni od daty otrzymania prawidłowo wystawionego dokumentu rozliczeniowego - faktura ta wraz z zaakceptowanymi przez przedstawiciela zamawiającego (...) Spółka Jawna (...) w T.) raportami pracy sprzętu stanowiła podstawę przekazania należności na rachunek bankowy strony powodowej. Jednocześnie strony zawartej umowy ustaliły, iż w przypadku nieterminowej płatności należności przez kontrahenta strony powodowej E. R. będzie uprawniona do obciążenia go odsetkami

ustawowymi z tytułu zaistniałego opóźnienia. W trakcie wykonywania kontraktu jego strony dokonały modyfikacji postanowień umownych - poczynając od września 2012 r. ustaliły wysokość czynszu należnego E. R. na poziomie kwoty 70,00 zł (netto) za godzinę pracy jej sprzętu. Roboty na rzecz kontrahenta E. R. były wykonywane przez jej męża - M. R. (2); strona powodowa świadczyła tę usługę wyłącznie przy użyciu jednej maszyny, tj. koparko - ładowarki. Czas pracy tego sprzętu był codziennie ewidencjonowany - M. R. (2) po zakończeniu robót danego dnia przedstawiał sporządzany przez siebie raport pracy koparko - ładowarki (wskazujący na długość jej pracy) do akceptacji brygadziście strony pozwanej - A. Z. oraz A. R.. Przynajmniej jedna z tych osób zawsze była obecna przez cały dzień na budowie w związku z czym miała ona wiedzę o zakresie robót (czasie pracy koparko - ładowarki) wykonywanych przez M. R. (2). W czasie świadczenia usługi przez męża E. R. zdarzały się również i takie przypadki, że karty pracy koparko - ładowarki były zatwierdzane przez kierownika budowy - J. B. oraz przez R. Ł.. Wskazywany przez M. R. (2) w sporządzanych przez niego kartach pracy sprzętu czas wykonywania przez niego robót przy użyciu koparko - ładowarki odpowiadał faktycznemu okresowi świadczenia usług przez męża strony powodowej. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. akceptowali fakt zatwierdzania kart pracy sprzętu przez brygadziście - A. Z. oraz A. R.. G. K. (umocowany do samodzielnego reprezentowania strony pozwanej) informował M. R. (2) o uprawnieniach A. R., A. Z. oraz J. B. do akceptowania - w imieniu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. - dokumentów ewidencjonujących czas robót koparko - ładowarki. Przedstawiciele pozwanego (G. K. oraz R. K.) - w zasadzie - nie przebywali na budowie; G. K. był tam widywany sporadycznie zaś R. K. wizytował budowę jeszcze rzadziej - nie mieli oni zatem możliwości weryfikowania zakresu robót wskazanych przez M. R. (2) w sporządzanych przez niego raportach pracy sprzętu. Także T. P. - z tej przyczyny, iż stale nie przebywał w miejscu wykonywania robót przez męża E. R. - nie był w stanie kontrolować czasu prac M. R. (2). Z tych powodów akceptacja przez niego raportów sporządzanych przez tego ostatniego wymagałaby kontaktów z brygadziście. W okresie od dnia 1 sierpnia 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. M. R. (2) przepracował 242 godziny.

W dniu 31 sierpnia 2012 r. E. R. wystawiła dokument rozliczeniowy, w treści którego obciążyła (...) Spółka Jawna w T. należnością w kwocie 19.347,90 zł (brutto) wskazując w treści dokumentu rozliczeniowego termin zapłaty tej kwoty na dzień 30 września 2012 r. Kontrahent powoda otrzymał fakturę w dniu 7 września 2012 r. M. R. (2) we wrześniu 2012 r. wykonał roboty koparko - ładowarką w ilości 251 godzin. Strona powodowa w fakturze z dnia 28 września 2012 r. obciążyła swego kontrahenta kwotą 21.611,10 zł (brutto) określając termin płatności tej należności na dzień 28 października 2012 r. (...) Spółka Jawna w T. otrzymał ten dokument rozliczeniowy w dniu 2 października 2012 r. Strona powodowa w dokumencie rozliczeniowym z dnia 31 października 2012 r. zobowiązała (...) Spółka jawna w T. do zapłaty kwoty 21.094,50 zł (brutto) w terminie do dnia 30 listopada 2012 r.; kontrahent E. R. otrzymał ten dokument w dniu 5 listopada 2012 r. Obciążenie na tę kwotę wynikało z przyjęcia, iż M. R. (2) w miesiącu październiku 2012 r. wykonywał roboty przez 245 godziny. Raporty pracy sprzętu dotyczące okresu od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 października 2012 r. wskazują okres pracy męża powoda jako 233 godziny. E. R. w dniu 26 listopada 2012 r. wystawiła dokument rozliczeniowy, w treści którego obciążyła (...) Spółka Komandytowa w T. należnością w wysokości 5.338,20 zł (brutto) wskazując - jako termin płatności tej sumy - dzień 27 grudnia 2012 r. Kontrahent powoda otrzymał ten dokument rozliczeniowy w dniu 28 listopada 2012 r. Mąż strony powodowej w okresie od dnia 5 listopada 2012 r. do dnia 12 listopada 2012 r. świadczył usługi koparko - ładowarką w ilości 64. godzin. W dniu 18 października 2012 r. do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego wpisano (...) Spółka Komandytowa w T. (jako spółkę przekształconą) - podmiot ten powstał w wyniku przekształcenia (...) Spółka Jawna w T. (spółki przekształcanej). W późniejszym okresie (...) Spółka Komandytowa w T. dokonał zmiany firmy - aktualnie firma pozwanego posiada brzmienie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T.. W piśmie z dnia 30 października 2012 r. E. R. wezwała swego kontrahenta do zapłaty należności wynikających z 2. dokumentów rozliczeniowych stanowiących podstawę jej żądania w niniejszej sprawie (faktury VAT nr (...)) w łącznej kwocie 40.959,00 zł - strona pozwana otrzymała to wezwanie w dniu 31 października 2012 r. Wezwanie to zostało ponowione w piśmie z dnia 21 listopada 2012 r. otrzymanym przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. w dniu 23 listopada 2012 r. Strona powodowa wzywała także swego kontrahenta do zapłaty należności - obejmującej także kwotę objętą dokumentem rozliczeniowym VAT nr (...) - w piśmie przesłanym drogą elektroniczną w dniu 20 listopada 2012 r. E. R. wezwała swego kontrahenta do zapłaty kwot objętych żądaniem w przedmiotowej sprawie także pismem z dnia 18 grudnia 2012 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. w piśmie z dnia 20 grudnia 2012 r. zakwestionował - stanowiące podstawę wystawienia faktur

- raporty pracy sprzętu, wskazując iż dokumenty te nie odpowiadają stanowi faktycznemu a poza tym nie zostały zaakceptowane przez osobę uprawnioną do działania w imieniu strony pozwanej i wezwał E. R. do przedstawienia tego rodzaju dokumentów, które potwierdzałyby ilość faktycznie przeprowadzonego czasu. Jednocześnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. w dniu 20 grudnia 2012 r. dokonał wpłaty na rzecz strony powodowej należności w wysokości 15.000,00 zł. E. R. - w odpowiedzi na wezwanie jej kontrahenta do przedstawienia raportów pracy koparko - ładowarki - przesłała takie dokumenty, które zostały zaakceptowane podpisami A. Z., A. R., R. Ł. oraz J. B.. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. zakwestionował otrzymane dokumenty, wskazując na niewłaściwie zastosowaną stawkę za godzinę usługi co skutkowało zawyżenie wysokości wynagrodzenia w poszczególnych dokumentach rozliczeniowych oraz zarzucił E. R. wskazanie w kartach pracy koparko - ładowarki liczby godzin pracy tego sprzętu niezgodnej z ewidencją prowadzoną przez stronę pozwaną przedstawiając jednocześnie własne zestawienie czasu pracy tego sprzętu; w konsekwencji kontrahent strony powodowej wezwał ją do skorygowania wynagrodzenia wskazanego w poszczególnych fakturach. E. R. - w piśmie z dnia 7 lutego 2013 r. - potwierdziła zgodność faktur z raportami pracy sprzętu wyjaśniając także stronie pozwanej, iż poczynając od września 2012 r. w wyniku ustaleń dokonanych z G. K., uległa zwiększeniu stawka jednostkowa za godzinę pracy koparko - ładowarki (z kwoty 65,00 zł do poziomu 70,00 zł - netto). Strona powodowa wezwała także swego kontrahenta do przedstawienia - potwierdzonych podpisami brygadzystów - kart pracy sprzętu, na które powoływał się (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. jak również do zapłaty kwoty 52.391,70 zł. Ostatecznie strona pozwana potwierdziła ustalenie stawki jednostkowej na poziomie kwoty 70,00 zł netto poczynając od września 2012 r., jednakże wezwała E. R. do korekty dokumentów rozliczeniowych z uwzględnieniem czasu pracy sprzętu wynikającego z zestawienia(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T.. W dniu 18 kwietnia 2013 r. w siedzibie strony pozwanej miało miejsce spotkanie przedstawicieli (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. oraz męża strony powodowej - M. R. (2) i T. S.. W jego trakcie pozwany nie podważał istnienia swego zadłużenia wobec E. R. w wysokości 52.391,17 zł a wynikającego z faktur VAT nr (...). Strony tego procesu ostatecznie ustaliły, iż (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. dokona zapłaty należności na rzecz E. R. w wysokości 40.000,00 zł przy czym kwotę 18.000,00 zł ureguluje w dacie zawarcia porozumienia, należność w kwocie 2.000,00 zł - w ciągu następnych kilku dni zaś kwotę 20.000,00 zł - w ciągu roku od dnia podpisania ugody. Jednocześnie ustalono, iż brak zapłaty przez pozwanego którejkolwiek z tych kwot w umówionych terminach skutkować będzie powrót do pierwotnej sumy zadłużenia - należności w wysokości 52.391,17 zł. R. K. i G. K. mieli zatem świadomość tego, iż w przypadku uchybienia przez stronę pozwaną warunkom zawartego porozumienia jego postanowienia tracą moc zaś sytuacja wróci do stanu kiedy wysokość długu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. wobec E. R. wynosiła ponad 52.000,00. zł. Strona powodowa nigdy nie składała oświadczenia o zrzeczeniu się roszczeń w stosunku do pozwanego w zakresie przekraczającym kwotę 40.000,00 zł. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. w dacie zawarcia ugody (w dniu 18 kwietnia 2013 r.) uregulował należność w kwocie 18.000,00 zł zaś w dniu 24 kwietnia 2013 r. - sumę 2.000,00 zł (dowód: pokwitowanie wpłaty z dnia 18 kwietnia 2013 r. - k. 136, potwierdzenie wpłaty z dnia 24 kwietnia 2013 r. - k. 137). Strona pozwana nie uregulowała pozostałej części zadłużenia określonego porozumieniem z dnia 18 kwietnia 2013 r. Pismem z dnia 24 kwietnia 2014 r. E. R. wezwała swego kontrahenta do zapłaty należności w kwocie 32.391,70 zł. W tak określonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że kontrakt jaki został zawarty przez E. R. i poprzednika prawnego pozwanego ((...) Spółka Jawna (...) w T.) - w zakresie czynności wykonywanych przez operatora maszyny (M. R. (2)) - powinien być kwalifikowany jako umowa o świadczenie usług, do której - z mocy przepisu art. 750 kc - będą miały odpowiednie zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego regulujące umowę zlecenia natomiast w odniesieniu do korzystania przez stronę pozwaną ze sprzętu należącego do E. R. - będą miały zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego regulujące umowę najmu (art. 659 § 1 kc). Mieszany charakter zawartego kontraktu wynika z faktu, iż przedmiotem umowy najmu może być wyłącznie rzecz zaś - w okolicznościach niniejszej sprawy - umowa zawarta przez E. R. oraz (...) Spółka Jawna (...) w T. dotyczyła nie tylko korzystania przez pozwanego (i jego poprzednika) ze sprzętu strony powodowej ale także swą treścią obejmowała również - wykraczające poza treść stosunku najmu - czynności dokonywane przez będącego pracownikiem E. R. operatora koparko - ładowarki. W okolicznościach niniejszej sprawy - mając na względzie podniesione przez pozwanego zarzuty przeciwko żądaniu E. R. (w szczególności zaniechanie powoływania się przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. - zresztą i tak nieuzasadnionego, niezależnie od kwalifikacji prawnej

umowy stanowiącej podstawę żądania strony powodowej - na zarzut przedawnienia roszczenia, którego termin byłby odmienny w zależności od przyjętego rodzaju kontraktu) - kwestia związana z kwalifikacją umowy zawartej przez E. R. i (...) Spółka Jawna (...) w T. pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Z tych względów - już tylko ubocznie - stwierdzić należy, iż przyjmując mieszany charakter stosunku obligacyjnego łączącego strony tego procesu, do którego to rodzaju umowy mają zastosowanie odpowiednie przepisy dla każdego ze świadczeń uznanych za świadczenie główne, zważywszy fakt, że E. R. dochodzi świadczenia pieniężnego będącego ekwiwalentem oddania maszyny budowlanej do używania, do oceny tego roszczenia będą miały zastosowanie przepisy regulujące kontrakt najmu (art. 659 i nast. kc). W przedmiotowej sprawie - wobec potwierdzonego stosownymi wpisami w rejestrze przedsiębiorców (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. oraz pismem pozwanego z dnia 20 listopada 2012 r. (k. 115) przekształcenia (...) Spółka Jawna w T. w (...) Spółka Komandytowa w T. dokonanego w trybie przepisu art. 551 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1030 z późn. zm.) - nie może budzić wątpliwości iż strona pozwana (która po przekształceniach dokonała zmiany firmy na (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T.) ponosi odpowiedzialność zarówno za zobowiązania swego poprzednika (należności z tytułu korzystania ze sprzętu E. R. do dnia 18 października 2012 r.) jak i że stała się podmiotem praw i obowiązków wynikających z kontraktu zawartego przez stronę powodową i (...) Spółka Jawna w T. w dniu 1 sierpnia 2012 r. (należności z tytułu korzystania ze sprzętu E. R. po dniu 18 października 2012 r.). Stosownie bowiem do treści przepisu art. 553 § 1 ustawy - Kodeks spółek handlowych, spółce przekształconej (pозwanemu) przysługują wszystkie prawa i obowiązki spółki przekształconej ((...) Spółka Jawna w T.).

W niniejszym postępowaniu istota sporu sprowadzała się do ustalenia ilości godzin jakie faktycznie były przepracowane na rzecz strony pozwanej przez sprzęt należący do E. R. (koparko - ładowarkę). W toku tego procesu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. zakwestionował okres pracy tego sprzętu określony w - stanowiących podstawę wystawienia poszczególnych dokumentów rozliczeniowych - kartach jego pracy, zarzucając iż dokumenty te nie zostały opatrzone podpisami osób uprawnionych do reprezentowania strony pozwanej. Tego rodzaju zarzut - w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego - nie może zasługiwać na uwzględnienie. Zważyć bowiem należy, iż z treści zeznań wszystkich przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków (poza T. S., który w tej kwestii się nie wypowiadał) wynika, że brygadziści strony pozwanej, których podpisy znajdują się na kartach pracy koparko - ładowarki, jako osoby obecne w trakcie wykonywania robót przez M. R. (2) (a zatem mogące zweryfikować prawdziwość danych wskazanych przez męża E. R. w sporządzanych przez niego kartach pracy z rzeczywistym stanem rzeczy), byli uprawnieni do akceptowania dokumentów wskazujących na czas pracy sprzętu powoda. Biorąc pod uwagę fakt, iż - co wynika z zeznań M. R. (2) - uprawniony do reprezentowania pozwanego G. K. informował męża E. R. o umocowaniu A. Z., A. R. i J. B. do akceptowania dokumentów dotyczących czasu pracy koparko - ładowarki jak również uwzględniając tę okoliczność, że świadkowie A. Z. i A. R. potwierdzili swoje uprawnienia do tego rodzaju czynności zaś świadek T. P. wskazał, iż ewidencjonowanie czasu pracy sprzętu przez brygadzystów w pozwanej spółce było normą - wobec zgodności twierdzeń wszystkich tych osób - nie sposób jest przyjąć, iż było inaczej. Wzajemna korespondencja zeznań przesłuchanych świadków, także wobec braku przyczyn, dla których wszystkie te osoby miałyby wypowiadać nieprawdę, pozwala nadać ich twierdzeniom waloru wiarygodności. W tym zakresie znamienne są zeznania T. P., który stwierdził iż gdyby miał on poświadczać czas pracy sprzętu, na którym pracował M. R. (2), musiałby - z uwagi na fakt, iż nie był obecny przez cały czas wykonywania robót przez męża strony powodowej - korzystać z pomocy brygadzystów. Tym samym z zeznań tego świadka wynika, iż decydujące znaczenie - w zakresie dotyczącym czasu pracy M. R. (2) - miało stanowisko brygadzystów pozwanego. Konkluzja ta jest o tyle uzasadniona, iż - jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności z zeznań M. R. (2), A. R. oraz A. Z. - trudno przyjąć możliwość akceptacji czasu pracy sprzętu, na którym pracował mąż E. R. przez G. K. czy też T. P. w sytuacji, w której ostatnio wskazane osoby, z uwagi na brak swej obecności w miejscu świadczenia robót przez M. R. (2), nie miały możliwości kontrolowania tych czynności. Wszystkie wskazane wyżej względy, zdaniem Sądu Rejonowego pozwalały przyjąć, iż osoby, które akceptowały swoimi podpisami dokumenty określające czas pracy sprzętu należącego do E. R. były uprawnione do dokonywania tych czynności w imieniu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T.. Tym samym załączone przez E. R. karty pracy sprzętu, potwierdzone podpisami A. R., A. Z., J. B. i R. Ł., mogły stanowić wiarygodne źródło określające faktyczny okres, w którym na budowie pozwanego pracował sprzęt należący do strony pozwanej i być podstawą wystawienia

faktur obciążających (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. należnościami z tytułu czynszu najmu koparko - ładowarki. Takiego waloru nie sposób przypisywać zestawieniu godzin pracy koparko - ładowarki jakie zostało przedłożone przez stronę pozwaną (k. 150-151). Podnieść bowiem należy, iż (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. - poza głośnym zestawieniem - nie przedstawił jakiegokolwiek dokumentu, w oparciu o który takie zestawienie zostało sporządzone. Zważyć należy, iż w złożonym środku zaskarżenia (zarzutach od nakazu zapłaty) strona pozwana powoływała się na dokonaną przez siebie korektę wartości czasu pracy koparko - ładowarki określonego przez E. R. „w oparciu o wskazania osób nadzorujących budowę”. Znamienne jest to, iż - pomimo mających miejsce jeszcze przed wszczęciem niniejszego postępowania wezwań E. R. do przedłożenia przez jej kontrahenta własnych zestawień czasu pracy koparko - ładowarki, w oparciu o które (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. sporządził wykaz - strona pozwana nigdy takich dokumentów nie przedłożyła zaś trudno jest przyjąć, iż - akceptujący zestawienie pozwanego - G. K. nie tylko przez okres 84. dni przebywał przez cały czas na budowie aby móc stwierdzić czasowy zakres wykonywania robót przez męża E. R. (czemu przeczą zeznania świadków - brygadzystów pozwanego oraz M. R. (2)) ale także aby dysponował on tak doskonałą pamięcią pozwalającą, bez posiadania odpowiednich dokumentów, określić w poszczególnych dniach czas pracy koparko - ładowarki na przestrzeni prawie 3. miesięcy. Ze wskazanych względów zestawienie jakie zostało sporządzone i złożone przez stronę pozwaną, należy ocenić jako pozbawione jakiegokolwiek mocy dowodowej. Niezależnie od tego stwierdzić trzeba, iż (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. poprzez fakt akceptacji w porozumieniu podpisanym w dniu 18 kwietnia 2013 r. wysokości swojego zadłużenia wobec E. R. na poziomie kwoty 52.391,17 zł (wynikającego z 4. dokumentów rozliczeniowych, w których należności obciążające stronę pozwaną zostały określone na podstawie zestawienia czasu pracy sprzętu sporządzonego przez M. R. (2) i zaakceptowanego przez brygadzystów pozwanego) ostatecznie nie kwestionował czasu pracy sprzętu strony powodowej wskazanego w sporządzonych przez nią zestawieniach. Biorąc pod uwagę tę okoliczność, iż ze sporządzonych przez M. R. (2) i zaakceptowanych przez pracowników strony pozwanej kart pracy sprzętu w okresie od dnia 1 sierpnia 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. wynika, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. korzystał z koparko - ładowarki E. R. w ilości 242. godzin, zasadnym było obciążenie przez powoda swego kontrahenta w fakturze VAT nr (...) z dnia 31 sierpnia 2012 r. należnością w kwocie 19.347,90 zł (242 godziny x 65,00 zł x 1,23 = 19.347,90 zł). Z kolei zważywszy fakt, iż w miesiącu wrześniu 2012 r. sprzęt strony powodowej był wykorzystywany przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. w ilości 251 godzin, za usprawiedliwione należało uznać obciążenie pozwanego w dokumencie rozliczeniowym VAT nr (...) należnością w wysokości 21.611,10 zł (251 godzin x 70,00 zł x 1,23 = 21.611,10 zł). Co prawda z przedstawionego przez E. R. zestawienia czasu pracy jej sprzętu dotyczącego okresu od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 października 2012 r. wynika, iż koparko - ładowarka wykonywała 233 godziny swej pracy, jednakże stwierdzić należy że strona powodowa nie złożyła kart pracy urządzenia w dniach 9 października 2012 r. oraz 10 października 2012 r. Przyjmując wartości czasu pracy sprzętu odnoszące się do tych dwóch dni wynikające z zestawienia pozwanego (łącznie 15 godzin), stwierdzić należy iż określony w fakturze okres 245 godzin i tak jest mniejszy od faktycznego czasu wykorzystania koparko - ładowarki (wynosił on bowiem 248 godzin). Z tych względów zasadnym było obciążenie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. przez E. R. w dokumencie rozliczeniowym VAT nr (...) kwotą 21.094,50 zł (245 godzin x 70,00 zł x 1,23 = 21.094,50 zł). W okresie od dnia 5 listopada 2012 r. do dnia 12 listopada 2012 r. sprzęt E. R. pracował u pozwanego przez 62. godziny zatem strona pozwana uprawniona była do obciążenia (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. na poziomie kwoty 5.338,20 zł (62 godziny x 70,00 zł x 1,23 = 5.338,20 zł). W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań E. R., jej męża i T. S. w żadnym razie nie sposób jest przyjąć - jak nieudolnie usiłuje to uczynić strona pozwana - jakoby powód oraz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T., poprzez treść porozumienia z dnia 18 kwietnia 2013 r., ograniczyli - w każdym wypadku - wysokość roszczeń E. R. wobec jej kontrahenta do poziomu kwoty 40.000,00 zł. Nie wynika to z zeznań E. R., M. R. (2) i T. S. gdyż wszystkie te osoby zgodnie wskazały, iż zmniejszenie wysokości długu pozwanego wobec strony powodowej - zgodnie z ustaleniami stron porozumienia z dnia 18 kwietnia 2013 r. - mogło mieć miejsce tylko w przypadku zastosowania się „K.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. do postanowień zawartej ugody. Redukcja zobowiązania (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. do poziomu ostatnio wskazanej należności dotyczyła wyłącznie przypadku kiedy strona pozwana wywiązałaby się z zawartej ugody i dokonała zapłaty należności

w łącznej wysokości 40.000,00 zł. Potwierdzeniem tego stanu rzeczy jest także - niezależnie od zeznań ostatnio wskazanych osób - zamieszczony w ugodzie zapis, stosownie do którego E. R. wyraziła zgodę na redukcję zadłużenia i spłatę kwoty 40.000,00 zł przez jej kontrahenta tylko przy dotrzymaniu przez tego ostatniego warunków określonych w § 3 ugody (zapłaty kwoty 40.000,00 zł we wskazanych tam terminach) oświadczając, iż tylko w takiej sytuacji nie będzie zgłaszała żadnych innych roszczeń w stosunku do (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T.. Tym samym zaniechanie realizacji postanowień porozumienia przez pozwanego - w świetle treści ugody a także zeznań powoda, M. R. (2) i T. S. - uprawniało E. R. do dochodzenia należności przekraczających wysokość kwoty przyjętej na użytek zawartej ugody. Za nieudolny sposób obrony strony pozwanej - stanowiący wyłącznie próbę uniknięcia zaspokojenia uzasadnionego roszczenia E. R. - należało uznać także upatrywanie przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T. w zapisach umowy zawartej przez jego poprzednika prawnego z E. R. - w § 2 pkt 7 kontraktu - braku uprawnienia tej ostatniej do żądania odsetek z tytułu opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego (terminowej zapłaty należności z tytułu najmu). Fakt, iż strony umowy z dnia 1 sierpnia 2012 r. posłużyły pojęciem „zwłoki” nie zaś „opóźnienia” sam przez się nie oznacza - tym bardziej w świetle zeznań E. R., w myśl których wolą stron zawartego kontraktu było obciążenie zobowiązanego do zapłaty świadczenia pieniężnego konsekwencjami braku terminów zapłaty niezależnie od przyczyn uchybienia dacie spełnienia świadczenia - iż E. R. i poprzednik prawny pozwanego ograniczyli uprawnienie wierzyciela (prawo do żądania odsetek wyłącznie do przypadków kwalifikowanego opóźnienia kontrahenta strony powodowej). Jedynie ubocznie podnieść należy, iż - w okolicznościach niniejszej sprawy - wobec prawidłowego wystawienia dokumentów rozliczeniowych przez E. R. i określenia w kontrakcie z dnia 1 sierpnia 2012 r. terminu spełnienia świadczenia przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w T., nie sposób jest przyjąć jakoby uchybienie terminowi spełnienia świadczenia pieniężnego przez tego ostatniego stanowiło następstwo okoliczności za które nie ponosi on odpowiedzialności. Z tych względów - w przedmiotowej sprawie - bez znaczenia pozostają rozważania dotyczące charakteru prawnego odsetek o których jest mowa w treści przepisu § 2 ust. 7 umowy z dnia 1 sierpnia 2012 r. Uwzględniając tę okoliczność, iż strona pozwana - przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie - uregulowała należność w łącznej kwocie 35.000,00 zł, wpłacona kwota zaspokoiła czynsz najmu koparko - ładowarki określony w dokumencie rozliczeniowym VAT nr (...) (w kwocie 19.347,90 zł) oraz częściowo w fakturze VAT nr (...) (w wysokości 15.652,10 zł) co skutkuje przyjęciem, że do zapłaty z ostatnio wskazań dokumentu rozliczeniowego pozostaje kwota 5.959,00 zł (21.611,10 zł - 15.652,10 należności z pozostałych faktur (VAT nr (...) w kwocie 21.094,50 oraz VAT nr (...) w wysokości 5.338,20 zł) nie zostały zaspokojone w jakiegokolwiek wysokości. O dochodzonych odsetkach ustawowych Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 481 i 482 k.c. przedstawiając w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia precyzyjne wyliczenia przedmiotowych należności. Wszystkie wskazane względy uzasadniały, zdaniem Sądu I instancji - na podstawie przepisu art. 496 kpc - utrzymanie w mocy w całości nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Sieradzu w postępowaniu nakazowym w dniu 2 czerwca 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt VGNC 718/14. O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z art. 99 kpc.

Powyższe orzeczenie w całości apelacją zaskarżyła strona pozwana, która zarzucając rozstrzygnięciu:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie:

a) przepisu art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego na skutek, której Sąd I instancji zasądził na rzecz powódki należności również za miesiąc październik, pomimo iż dowody zgromadzone w sprawie były odmienne w kwestii ilości przeprowadzonych godzin, oraz wybiórcze potraktowanie pozwanej w zakresie czasu w jakim pracował sprzęt powódki,

b) przepisu art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego w postaci przyjęcia, iż pomiędzy stronami doszło do zawarcia aneksu do umowy poprzez zmianę stawki za godzinę pracy sprzętu z kwoty 65,00 zł na kwotę 70,00 zł,

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 65 k.c.:

a) poprzez jego błędną wykładnię w postaci nieprawidłowego dokonania wykładni ugody z dnia 18 kwietnia 2013 r. przyjmując, iż pozwany ostatecznie nie kwestionował czasu pracy sprzętu powódki, poprzez fakt akceptacji w porozumieniu wysokości swojego zadłużenia,

b) poprzez jego błędną wykładnię w postaci nieprawidłowego dokonania wykładni ugody z dnia 18 kwietnia 2013 r. przyjmując, iż na skutek zawartej ugody strony w każdym przypadku ograniczyły wysokości zadłużenia pozwanej wobec powódki do kwoty 40.000 zł,

wniosła o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa i wzajemnie zniesienie kosztów postępowania pomiędzy stronami oraz o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm prawem przepisanych; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm prawem przepisanych.

Strona powodowa w odpowiedzi na apelację pozwanej wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania za II instancję - w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony pozwanej podlegała oddaleniu jako bezzasadna.

Za niezasadny należało uznać zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. Zgodnie z treścią powołanego przepisu Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd oceni na tej samej podstawie, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu. Powołany przepis stanowi wyraz obowiązującej w procedurze cywilnej zasady swobodnej oceny dowodów. Ocena wiarygodności i mocy dowodowej poszczególnych środków dowodowych stanowi podstawowe zadanie sądu orzekającego, przy czym powinna być ona dokonana w sposób konkretny, w oparciu o cały zebrany w sprawie materiał dowodowy. W niektórych przypadkach ustawodawca "narzuca" określoną moc dowodową danego środka (np. art. 11, 246, 247 KPC). Przyjmuje się, że moc dowodowa oznacza siłę przekonania o istnieniu lub nieistnieniu weryfikowanego w postępowaniu dowodowym faktu, uzyskaną przez sąd wskutek przeprowadzenia określonych środków dowodowych. Z kolei wiarygodność danego dowodu wynika z jego indywidualnych cech i obiektywnych okoliczności, za względu na które zasługuje on w ocenie sądu na wiarę lub nie (zob. J. Klich-Rump, Podstawa faktyczna rozstrzygnięcia sądowego w procesie cywilnym, Warszawa 1977, s. 132 i n.). Swobodna ocena dowodów nie może być dowolna. Z tych względów przyjmuje się, że jej granice wyznaczane są przez kryteria: logiczne, ustawowe i ideologiczne (zob. wyr. SN z 12.2.2004 r., II UK 236/03, Legalis). Sąd ma obowiązek wyprowadzenia z zebranego w sprawie materiału dowodowego wniosków poprawnych logicznie. Zastrzeżona dla sądu swobodna ocena dowodów nie opiera się na ilościowym porównaniu przedstawionych przez świadków i biegłych spostrzeżeń oraz wniosków, lecz na odpowiadającemu zasadom logiki powiązaniu ujawnionych w postępowaniu dowodowym okoliczności w całość zgodną z doświadczeniem życiowym (wyr. SN z 20.3.1980 r., II URN 175/79, OSNC 1980, Nr 10, poz. 200). Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, to taka ocena dowodów nie narusza zasady swobodnej oceny dowodów przewidzianej w art. 233 KPC, choćby dowiedzione zostało, że z tego samego materiału dałoby się wysnuć równie logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego wnioski odmienne (wyr. SN z 27.9.2002 r., IV CKN 1316/00, Legalis). Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (wyr. SN z 27.9.2002 r., II CKN 817/00, Legalis; wyr. SN z 16.12.2005 r., III CK 314/05, OwSG 2006, Nr 10, poz. 110). Czynniki ustawowe ogranicza sąd w możliwości dokonania oceny jedynie tych dowodów, które zostały prawidłowo przeprowadzone, według reguł określonych przez ustawodawcę, z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów i mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności (post. SN z 11.7.2002 r., IV CKN 1218/00, Legalis; wyr. SN z 9.3.2005 r.,

III CK 271/04, Legalis). Oznacza to, że przy ocenie mocy i wiarygodności dowodów sąd bierze pod rozwagę nie tylko "materiał dowodowy", ale także wyjaśnienia informacyjne stron, oświadczenia, zarzuty przez nie zgłaszane, zachowanie się stron podczas procesu przejawiające się np. w odmowie lub utrudnieniach w przeprowadzeniu dowodów, itp. (wyr. SN z 24.3.1999 r., I PKN 632/98, OSNAPiUS 2000, Nr 10, poz. 382). Za czynnik ideologiczny warunkujący granice swobodnej oceny dowodów uznaje się poziom świadomości prawnej sędziego, na którą składa się znajomość przepisów prawa, doktryny i orzecznictwa, jak ogólna kultura prawna oraz system pozaprawnych reguł i ocen społecznych (zob. W. Siedlecki, Realizacja zasady swobodnej oceny dowodów w polskim procesie cywilnym, NP 1956, Nr 4). Sąd II instancji może wprawdzie zmienić ustalenia faktyczne stanowiące podstawę wydania wyroku sądu I instancji bez konieczności przeprowadzenia postępowania dowodowego uzasadniającego odmienne ustalenia (wyr. SN z 4.10.2007 r., V CSK 221/07, Legalis). Uprawnienie to w przypadku dowodów z zeznań świadków czy też z przesłuchania stron jest uzasadnione w szczególności wówczas, gdy dowody te mają jednoznaczną wymowę, a ocena sądu I instancji jest oczywiście błędna. Same, nawet poważne wątpliwości co do trafności oceny dokonanej przez sąd I instancji, nie powinny stwarzać podstawy do zajęcia przez sąd II instancji odmiennego stanowiska, o ile tylko ocena ta nie wykroczyła poza granice określone w powołanym przepisie (wyr. SN z 21.10.2005 r., III CK 73/05, Legalis). W kontekście przedstawionych rozważań Sąd Okręgowy uznał ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego dokonaną przez Sąd I instancji za prawidłową, zgodną zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Podkreślić należy, iż wbrew zarzutom apelacji powódka w sposób prawidłowy (tj. zgodny z ciężącymi na niej w ramach umowy obowiązkami) wykazała zasadność swojego roszczenia. Dokumentami potwierdzającymi tę okoliczność są zaakceptowane przez upoważnione przez pozwanego osoby karty pracy sprzętu powódki. Treść tych dokumentów koresponduje z zeznaniami złożonymi przez świadków, którzy wskazali, że byli umocowani do poświadczania kart pracy, a nadto, że na karty odzwierciedlały rzeczywisty czas pracy sprzętu powódki. Pozwany tymczasem - mimo kwestionowania czasu pracy godzin sprzętu powódki nie przedstawił wiarygodnych dowodów na poparcie swych twierdzeń. Takiego waloru, jak trafnie zauważył Sąd I instancji, nie można przypisać zestawieniu pracy sprzętu sporządzonemu przez pozwanego. Za niezrozumiałe należało uznać natomiast zarzut błędnego przyjęcia przez Sąd I instancji, że pomiędzy stronami umowy doszło do zawarcia aneksu w drodze którego nastąpiła zmiana pierwotnie ustalonej umową stawki za godzinę pracy sprzętu powódki z kwoty 65,00 zł. na 70,00 zł. Powyższa okoliczność co podkreśla strona powodowa - nie miała bowiem charakteru spornego między stronami - pozwany zarówno w zarzutach od nakazu zapłaty jak i toku procesu nie kwestionował uzgodnionych między stronami stawek wynagrodzenia. Pozwany zarzucił także wyrokowi Sądu I instancji naruszenie prawa materialnego - to jest art. 65 k.c. poprzez błędną wykładnię postanowień zawartej między stronami ugody i poprzez przyjęcie, że pozwany nie kwestionował czasu pracy sprzętu oraz że na skutek zawartej ugody "strony w każdym przypadku ograniczyły wysokość zadłużenia pozwanej wobec powódki do kwoty 40.000,00 zł". Zgodnie z wolą wyrażoną przez powódkę, której odzwierciedleniem były zapisy zawarte w ugodzie, przyczyną jej zawarcia był zaistniały między stronami spór dotyczący kwestionowania przez pozwanego ilości przepracowanych przez powódkę roboczo - godzin pracy. Jednakże nie można pomijać, że w umowie strony zgodnie wskazały, że „aktualna kwota wymagalnych należności” wynosi 52.391,17 zł. Niezależnie od powyższego strony zawarły w umowie ugody warunek zgodnie z którym w przypadku przekroczenia przez pozwanego któregośkolwiek terminu płatności (rat uzgodnionych w § 3) całe zobowiązanie staje się natychmiast wymagalne. Oczywistym jest, że przez sformułowanie „całe zobowiązanie” strony miały na uwadze kwotę wskazaną w § 1 umowy i tylko w ten sposób można tłumaczyć oświadczenia stron zawarte w tym zakresie. Zawarte zatem w ugodzie postanowienia zostały sformułowane w sposób precyzyjny i nie budzący wątpliwości. Prawidłowość tego rozumowania potwierdził też dowód z zeznań świadków przeprowadzony przed sądem I instancji. Reasumując podkreślić należy, że Sąd I instancji wyprowadził ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wnioski logicznie poprawne, znajdujące pokrycie w tym materiale. Sąd ocenił wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału. Z kolei pozwany nie sprostował ciężącemu na nim obowiązkowi procesowemu polegającym na udowodnienia głoszonych przezeń twierdzeń.

Mając na uwadze powyższe apelację strony pozwanej należało uznać za bezzasadną i jako taką oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. orzekając o kosztach postępowania odwoławczego na podstawie art. 98 k.p.c.